

Rimini, 22 augustus 2026

“Liefde beweegt ons,
ze spoort ons aan.
Ga eropuit om iedereen
tegemoet te treden!”

BEZOEK VAN DE HEILIGE VADER LEO XIV AAN DE MEETING VOOR VRIENDSCHAP TUSSEN VOLKEREN

Laten we de Heer danken voor dit levende erfgoed, dat jullie een grote historische verantwoordelijkheid toevertrouwt binnen de bredere gemeenschap van de Kerk, ten dienste van een mensheid die hongert en dorst naar gerechtigheid.

Lenne PP XIV

SPONTANE BEGROETING VAN DE HEILIGE VADER IN HET JONGERENDORP

Goedemiddag, iedereen!

Dank jullie wel! Dank je wel! Dank je wel dat jullie hier zijn; dank je wel voor dit warme welkom en voor dit enthousiasme, dat een teken is van de Geest!

Luister even... Jaren geleden zei de heilige Johannes Paulus II: “Als de wereld van vandaag iets nodig heeft, dan is het wel gemeenschap.”

Diezelfde woorden kunnen we vandaag nog steeds herhalen. En als er gemeenschap in de wereld zal komen, dan begint dat bij jullie, jongeren, want jullie weten hoe je gemeenschap kunt opbouwen door vriendschap; jullie weten hoe je elkaar kunt respecteren om vrede te stichten; en de wereld heeft jullie nodig – jullie enthousiasme, jullie naastenliefde en jullie trouw.

Moge God jullie allen zegenen, en mogen jullie altijd trouw blijven aan Jezus Christus.

**Jaren geleden zei de heilige
Johannes Paulus II: “Als de wereld
van vandaag iets nodig heeft,
dan is het wel gemeenschap.”
Diezelfde woorden kunnen
we vandaag nog steeds herhalen.**

Lesme PP XIV

SPONTANE BEGROETING VAN DE HEILIGE VADER IN HET AUDITORIUM

Goedemiddag!

Hallo allemaal! Goedemiddag!

Jullie hebben geen idee hoe geweldig het is om jullie hier allemaal bij elkaar te zien. En jullie zijn nog maar een klein deel ervan, want aan de andere kant zijn er nog veel meer van jullie. Goed zo!

Dank jullie wel, dank je wel! Het luidste applaus is voor Jezus Christus: we zijn allemaal volgelingen van Jezus!

Dank jullie wel! Er zijn hier zoveel gelegenheden om na te denken over ons leven, over de samenleving, over het geloof. Ik zag er net een die gaat over het leven van de heilige Augustinus, die spreekt over liefde.

Liefde is de kracht die de wereld werkelijk kan veranderen. “Als we allemaal de wereld willen veranderen, laten we dan bij onszelf beginnen”, zegt de heilige Augustinus. Jullie hart, ons hart – dat zo groot is, zo in staat tot liefde – mag nooit gesloten zijn. Laten we allemaal de weg zoeken om samen te wandelen, om een wereld van vrede en liefde op te bouwen.

Dank je wel! Ga door op deze prachtige reis. Leef altijd met dit enthousiasme, en je zult zien dat we werkelijk een wereld van vrede en liefde kunnen opbouwen.

Veel geluk!

Begroeting van Bernhard Scholz, voorzitter van de Stichting Meeting voor de vriendschap tussen volkeren

Heilige Vader,

Van harte welkom onder ons! Namens alle deelnemers, de meer dan 3.000 vrijwilligers, namens de sprekers, curatoren en kunstenaars, de oprichters en alle sponsors van de Meeting, wil ik U onze enorme dankbaarheid betuigen voor uw aanwezigheid en U onze diepe vreugde betuigen dat we U vandaag hier onder ons mogen verwelkomen, in het besef dat wij, al eerder, door U zijn verwelkomd.

Vanaf het allereerste begin heeft de Meeting voor de vriendschap tussen volkeren ernaar gestreefd een plaats van ontmoeting en dialoog te zijn, een ruimte waarin die menselijkheid tot uitdrukking komt, die van nature wijd openstaat voor de werkelijkheid in al haar dimensies, en tegelijkertijd altijd uitkijkt naar haar eigen vervulling.

De passie voor de bestemming van elke mens, die don Luigi Giussani ons heeft overgedragen, spoort ons aan om te ontdekken hoe de christelijke gebeurtenis de vurigheid van deze verwachting in de verschillende omstandigheden van het leven weet te vatten, en het vermogen doet bloeien om elke ervaring van het goede, elke aantrekkingskracht van het schone, elke zoektocht naar het ware te waarderen.

Alleen met verwondering kunnen we de rijkdom erkennen die in al die jaren is ontstaan dankzij de duizenden mensen die vanuit alle hoeken van de wereld naar ons toekomen. Met hen wordt de Meeting elk jaar opnieuw een vruchtbare plek van cultuur en vriendschap, een vriendschap die uitgroeit tot een weg naar vrede, een zoektocht naar rechtvaardigheid en een ondersteuning voor de vrijheid van elke individuele mens.

Toen de heilige Johannes Paulus II in 1982 de Meeting bezocht, gaf hij ons de opdracht om via deze vriendschap de beschaving van de liefde op te bouwen. We hebben getracht deze opdracht met heel ons hart te volgen en ontdekten steeds meer dat die Liefde, die Dante in de *Goddelijke Komedie* beschrijft, en waaraan deze 47e editie haar titel ontleent, de ware kracht is die het leven en de geschiedenis schraagt.

Diezelfde Liefde die ernaar smacht om mensen en volkeren te verenigen, werd bezongen bij Uw intrede door het Yasmeeen-koor uit Jeruzalem – dat jongeren

van verschillende religies en culturen samenbrengt – samen met het koor van Gemeenschap en Bevrijding uit Rimini.

Uwe Heiligheid, vanaf het begin van Uw pontificaat, en in het bijzonder in Uw encycliek *Magnifica Humanitas*, nodigt U ons uit om ons in te zetten voor de opbouw van die broederlijke stad die in Jeruzalem haar grote ideaal vindt. Ik wil U verzekeren dat wij met heel ons wezen willen bijdragen aan de opbouw van deze stad en Uw onophoudelijke oproep willen volgen om ‘het menselijke te bewaren’ in deze tijd van ingrijpende veranderingen. Wij zijn ons ervan bewust dat dit het heden is van onze roeping, die ons – tegenover een toekomst vol onzekerheden – oproept om elke dag opnieuw onze verantwoordelijke en creatieve inzet te bevestigen en, bovenal, ons vertrouwen in de Liefde die alles in beweging brengt en alles volbrengt.

Uwe Heiligheid, in het besef dat de Meeting een groot geschenk is dat ons is toevertrouwd, vertrouwen wij ons aan U toe.

Begroeting van Davide Prosperi, voorzitter van de Fraterniteit van Gemeenschap en Bevrijding

Uwe Heiligheid,

Het is voor mij een eer en een grote vreugde om U namens de Fraterniteit van Gemeenschap en Bevrijding, samen met alle deelnemers aan de Meeting, te mogen verwelkomen. En ik sluit me aan bij de oprechte dankbaarheid jegens U, die onze vriend Bernhard al heeft uitgesproken, voor het aanvaarden van onze uitnodiging.

Vandaag hebt U de hallen met tentoonstellingen van de Meeting kunnen bezoeken: duizenden jongeren, gezinnen en vrijwilligers keken al weken uit naar dit moment, want Uw aanwezigheid hier is een onmetelijk geschenk voor onze weg. Het is een geschenk dat wij nooit zullen vergeten, dat wij ontvangen als een liefkozing van de Heer.

Uwe Heiligheid, onze Beweging, voortgekomen uit het charisma van don Luigi Giussani, beleeft een periode van rijping die een steeds groter bewustzijn van onze taak in dienst van de Kerk bevordert. Dat wil zeggen: de taak om een christelijke aanwezigheid te brengen in de omgevingen van het dagelijks leven – scholen, universiteiten, werkplekken – waar we jongeren en volwassenen ontmoeten die gekenmerkt worden door diepe existentiële angsten en een radicale zoektocht naar zingeving; de taak om ons te buigen naar hen die in nood verkeren door middel van werken van naastenliefde; de taak om de christelijke verkondiging naar de open ruimtes van de cultuur te brengen, zoals de 'Meeting' al bijna vijftig jaar tracht te doen; en ten slotte de taak om overal een cultuur van vrede te bevorderen, door – zelfs op plaatsen die door oorlog zijn geteisterd – aan de zijde te staan van de vele mannen, vrouwen en kinderen die, hoewel getroffen door het geweld van de machten en door het kwaad, willen blijven hopen.

Wij bestaan uitsluitend hiervoor: opdat de menselijke glorie van Christus erkend moge worden; opdat Zijn licht moge doordringen waar geen ander licht kan reiken – tot in de meest verborgen diepten van het lijden van de harten.

Wij danken U uit de grond van ons hart voor uw vaderlijke leiding op deze weg van groei en voor uw profetische inzet ten gunste van de vrede voor de ogen van de wereld, waarnaar wij blijven uitkijken. Wij zijn begonnen met een vormings-

programma over de encycliek *Magnifica Humanitas* dat al onze gemeenschappen over de hele wereld het komende jaar zal begeleiden.

Uwe Heiligheid, alles wat wij hebben ontvangen en alles wat wij zijn – onze gezinnen, onze gemeenschappen, ons werk, ons leven zelf – leggen wij in uw handen, en wij vragen U ons te helpen inzien hoe wij uw missie in de Kerk en in de wereld steeds beter kunnen dienen.

Dank U, Heilige Vader, dat U onder uw kinderen bent gekomen.

Zegen ons, wij zullen U volgen, waar U ons ook heen leidt.

Hartelijk dank!

TOESPRAAK VAN DE HEILIGE VADER LEO XIV TOT DE DEELNEMERS AAN DE MEETING VOOR VRIENDSCHAP TUSSEN VOLKEREN

(GRAND AUDITORIUM)

Beste broeders en zusters,

Het doet mij genoegen hier bij jullie te zijn in Rimini, in deze omgeving die jullie zo dierbaar is vanwege de toewijding, creativiteit en dialoog waartoe jullie jaarlijkse Meeting eind augustus al vele jaren weet te inspireren en tot leven weet te brengen. Ik dank de voorzitter van de Meeting Scholz en dr. Prosperi voor hun welkomstwoorden.

Op dit moment in de geschiedenis begrijpen we dieper de profetische betekenis van de naam die bijna een halve eeuw geleden aan deze dagen werd gegeven: 'Meeting voor Vriendschap tussen Volkeren'. Zoals de heilige Johannes Paulus II tegen jullie zei: 'Alleen al de klank van deze woorden brengt vreugde in het hart: 'Meeting'! 'Een ontmoeting in vriendschap'! 'Vriendschap tussen volkeren'! Woorden die een bijzondere betekenis krijgen in deze vaak dramatische uren in de wereldgeschiedenis' (*Toespraak tijdens de derde Meeting voor Vriendschap tussen Volkeren*, 29 augustus 1982).

Ook vandaag de dag wordt vrede bevorderd en verspreid door mensen die graag elkaar ontmoeten en niet bang zijn om met elkaar in gesprek te gaan. In zijn encyciek *Fratelli Tutti* heeft paus Franciscus ons geleerd sociale vriendschap te koesteren, die de openbare, dynamische en concrete uitdrukking is van broederschap. Wanneer we elkaar namelijk erkennen in de waardigheid van kinderen van God komen we in contact met datgene wat de mensen fundamenteel verenigt, voorbij alle verschillen, verdeeldheid of conflicten. We kunnen ons in elkaars ervaring verplaatsen, naar elkaar luisteren en vrienden worden — eerst als individuen en vervolgens als volkeren. Vóór grenzen, definities en instellingen staan altijd personen. Dit besef vormt de kern van het christendom. Jullie weten dit maar al te goed, want jullie zijn gevormd om het Evangelie te lezen als de openbaring van God die ons tegemoetkomt – als een gebeurtenis, een blik en een ervaring – en in ieder mens het verlangen wekt om bemind te worden en te beminnen. Op deze manier hebben jullie de 'Meeting' niet tot een soort enclave gemaakt. Integendeel,

het is een kruispunt geworden voor de Kerk en voor de samenleving: een ontmoeting die aanleiding geeft tot verdere ontmoetingen en nieuwe wegen inspireert.

Laten we de Heer danken voor dit levende erfgoed, dat jullie een grote historische verantwoordelijkheid toevertrouwt binnen de bredere gemeenschap van de Kerk, ten dienste van een mensheid die hongert en dorst naar gerechtigheid. Zoals het Tweede Vaticaans Concilie ons leert: 'De vreugde en de hoop, het leed en de angst van de hedendaagse mens, vooral van de armen en van alle lijdenden, zijn ook de vreugde en de hoop, het leed en de angst van Christus' leerlingen; en er is niets echt menselijks, of het vindt weerklank in hun hart.' (*Pastorale Constitutie Gaudium et Spes*, 1). Ja, beste vrienden, dit is een tijd van verantwoordelijkheid, vooral voor hen die zoveel hebben ontvangen van een duizendjarige geloofstraditie die de cultuur vormgeeft. De verschillende edities van de 'Meeting' hebben inderdaad weten te putten uit het grote erfgoed van het verleden om de redenen te vinden voor jullie huidige betrokkenheid bij kunst, muziek, literatuur, wetenschap, economie en elke uiting van de menselijke geest. De titel die voor de Meeting van dit jaar is gekozen, ontleend aan het laatste vers van de *Goddelijke Komedie*, voert ons eveneens mee in de geschiedenis, waarin God Heer is. 'De liefde die de zon en de andere sterren be-

weegt’ is niet verdwenen; zij heeft noch haar kracht, noch haar intensiteit verloren. Toch is het een liefde die graag zwijgt, in tegenstelling tot die luidruchtige krachten die de aarde, de hemelen en alle schepselen doen schudden.

Ja, liefde beweegt! God ‘laat zijn zon opgaan over slechten en goeden, en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen’ (Mt 5,45). Zo beschrijft Jezus de volmaaktheid van God en onthult hij het contrast tussen de vrijgevigheid van zijn handelen en de bekrompenheid van het menselijk denken. Onze berekeningen verstikken de werkelijkheid, maar Gods vrijgevigheid laat haar vrij ademen. Het is geen toeval dat mijn voorgangers – de heilige Johannes Paulus II, Benedictus XVI en Franciscus – allen hebben gewezen op de goddelijke barmhartigheid als het raakpunt tussen het Evangelie en de ‘nieuwe dingen’ van dit dramatische en wonderbaarlijke tijdperk. Jezus Christus volgen in het kielzog van de tragedies en nieuwe beginpunten van de twintigste eeuw vereist inderdaad een duidelijk besef: het kwaad wordt niet door het kwaad overwonnen. Op aarde zoals in de hemel is liefde de wet van het leven en methode van de verlossing, van de gekruisigde Messias. Vandaag de dag moet de katholieke cultuur tegenover het valse realisme, dat gedachten, woorden en naties opnieuw bewapent, het realisme van de barmhartigheid stellen, dat erkent dat er geen vijanden kunnen zijn en dat iedereen, zelfs onze tegenstanders, broeders of zusters zijn die we in de ogen moeten kijken en in waarheid moeten ontmoeten. De zonde bestaat natuurlijk, maar nog sterker is de verlossende liefde van Christus. Die brengt ons ertoe om onze gedachten, interesses, gewoonten, omgang, plannen en investeringen – ja, elk aspect van ons leven – te zuiveren van alles wat door de machtscultuur is besmet.

Onder jullie is er geen gebrek aan vaardigheden, verantwoordelijkheidsgevoel en middelen om in dienst te stellen van een authentieke bekering van volkeren. ‘De obsessie om de eigen glorie, de eigen ‘waardigheid’ en de eigen invloed te behouden, mag geen rol spelen in onze gevoelens. We moeten de glorie van God nastreven, en die valt niet samen met de onze. De glorie van God, die schittert in de nederigheid van de grot van Bethlehem of in de schande van het kruis van Christus, blijft ons verbazen’ (Franciscus, *Toespraak tijdens het vijfde congres van de Italiaanse Kerk*, 10 november 2015) (Engels). Laten we dan ons samenleven bevrijden van wantrouwen, de cultuur van arrogantie, het onderwijs van ideologie, het werk van de afgoderij van de winst, en de technologie en de financiën van de handel in de dood. Laten we, te beginnen bij de organisaties die we hebben opgericht en waarin we werken, onrechtvaardige machtsstructuren aan de kaak stellen die ten grondslag liggen aan armoede, ongelijkheid, oorlog en milieurampen. Laten we technologische ontwikkeling ontwa-

We hebben moedige pioniers nodig die, door eerst in hun eigen leven van koers te veranderen, de bekering die van iedereen wordt gevraagd overtuigend en geloofwaardig kunnen maken.

Lesne PP XIV

penen wanneer deze opdringerig en destructief wordt. We hebben moedige pioniers nodig die, door eerst in hun eigen leven van koers te veranderen, de bekering die van iedereen wordt gevraagd overtuigend en geloofwaardig kunnen maken.

Laat er niet alleen mensen zijn die de vlammen van vermoeidheid en wanhoop aanwakkeren; laat er ook mensen zijn die dromen en visies opnieuw doen oplaaien! Deze twee wegen zijn onverenigbaar, omdat de ene zich voedt met verdeeldheid, vervreemding en wanhoop, terwijl de andere het Rijk van God en zijn gerechtigheid dient. ‘In een wereld doordrongen van pogingen om de controle over markten en invloedssferen te grijpen, vaak verhuld in geruststellende retoriek en verleidelijke ideologieën, voelt ons hart behoefte een ander plan te ontdekken dat wijs en welwillend is, vergelijkbaar met wat Maria in haar *Magnificat* overweegt, wanneer zij verkondigt dat Gods barmhartigheid zich in elke generatie uitstrekt tot hen die Hem vrezen. Dit plan van barmhartigheid blijft zich vandaag de dag door de geschiedenis heen onvouwen, zelfs temidden van de snelle en ontwrichtende veranderingen die algoritmen en wereldwijde netwerken met zich meebrengen, en het wordt een kompas voor een evangelisch bestaan in het digitale tijdperk. In het hart van alles ligt het mysterie van de incarnatie.’ (Encycliek *Magnifica Humanitas*, 230–231).

Beste vrienden, de ontwapenende schoonheid van dit Mysterie roept ons op om ‘het risico van de opvoeding’ te omarmen waarover don Giussani tot jullie sprak. Hij begreep dat ‘de methode die educatief gezien de beste vruchten afwerpt, is niet die welke de werkelijkheid ontvlucht om in afzondering het goede te bevestigen, maar die welke leeft van het bevorderen van de overwinning van het goede in de wereld’.¹ Hij benadrukte ook dat “in de wereld” betekent in de confrontatie

¹ L. Giussani, *Het Risico van de opvoeding*, Stichting Levende Mens, Leiden, 2010, p. 48.

met de hele werkelijkheid, een 'riskante' confrontatie, zou men kunnen zeggen; of beter: een veeleisende confrontatie'.² Broeders en zusters, laten we nu deze verantwoordelijkheid op ons nemen, wat een toewijding aan Christus en een toewijding aan onze wereld inhoudt!

Beste jongeren, jullie zijn hier met zo velen, waaronder heel wat vrijwilligers. Jullie zijn een teken dat de toekomst een belofte is, en geen bedreiging! Velen geloven dit niet meer, zowel onder volwassenen als onder jullie leeftijdsgenoten. Toch wekt 'de liefde die de zon en de andere sterren doet bewegen' in stilte nog steeds hoop op. Ik heb dit op indrukwekkende wijze gezien bij jullie leeftijdsgenoten in Libanon, Afrika en Spanje. Liefde beweegt ons, spoort ons aan, wekt ons uit onze sluimer, inspireert nieuwe roepingen en roept ons op om risico's te nemen. Ga de uitdaging aan! Stel je open voor een werkelijk katholieke geest en verbreed je relaties tot voorbij elk te eng gevoel van verbondenheid. Laat de Beweging, je groepen en je gemeenschappen een springplank zijn van waaruit je in de hele werkelijkheid kunt storten. Verzet je tegen alles wat je zou scheiden van broeders en zusters met verschillende culturen, gevoeligheden en achtergronden, vooral de armsten onder hen. Ga in plaats daarvan op weg om iedereen tegemoet te treden!

In elke uithoek van de wereld, vooral in de marge en onder hen die lijden, zullen jullie mensen vinden die bereid zijn mee te bouwen aan de beschaving van de liefde. Laat niemand dit woord kleineren, dat de naam van God zelf is: 'God is liefde' (1 Joh. 4,16). In de liefde is er nooit dwang of indoctrinatie, noch manipulatie, misleiding of ronseling. Liefde bestaat alleen in vrijheid, in levendige ontmoeting en in de genereuze gave van zichzelf.

Beste jongeren, vandaag lijkt de wereld verrast door jullie toewijding aan Christus, door de aantrekkingskracht die jullie voelen voor Hem en Zijn woord, en door jullie gevoel van verbondenheid met de Kerk. Voor velen is het vandaag de dag al een verrassing dat jullie christenen zijn! Toch klonk, zonder veel ophef, 'het woord van de Heer vanuit jullie' (1 Thess. 1:8). De heilige Paulus schreef dit aan de nog zeer jonge gemeenschap in Thessaloniki, en hij voegde eraan toe: 'Alerwege is uw geloof in God bekend geworden. Wij hoeven niets meer te zeggen.' (*ibid.*). Dit is geen kwestie van aantallen, hoewel het ontroerend is om te zien dat duizenden van jullie leeftijdsgenoten de doop zoeken in samenlevingen die tot de meest geseclariseerde ter wereld worden gerekend. Het is veeleer een kwestie van vrijheid, want de waarheid kan alleen in vrijheid worden ontmoet.

² *Ibid.*

We beginnen dit steeds duidelijker te begrijpen in historische omstandigheden die onze diepste vragen en een oneindig verlangen naar zingeving, gerechtigheid en vrede opnieuw hebben doen opleven. In dit licht had een zeker verlies aan invloed – iets waar wij volwassenen misschien bang voor waren en ons tegen verzetten – ons moeten doen inzien dat we meer vertrouwen kunnen stellen in de kracht van het Evangelie, in de banden die het scheidt, in de benadering die het aanwakkert en in het nieuwe leven dat het voortbrengt. Zoals mijn voorgangers ons vaak hebben herinnerd: ‘De Kerk drijft geen bekering. In plaats daarvan groeit zij door ‘aantrekkingskracht’.³ Het is de aantrekkingskracht van een manier van leven in de wereld, waarover don Giussani op provocerende wijze vroeg: ‘Is het mogelijk om zo te leven?’⁴

³ Benedictus XVI, *Homilie in de H. Mis ter gelegenheid van de opening van de vijfde algemene conferentie van de bisschoppen van Latijns-Amerika en het Caribisch gebied*, Aparecida (13 mei 2007). Franciscus, *Catechese tijdens de algemene audiëntie* (11 januari 2023).

⁴ Vgl. L. Giussani, *Si può vivere così? [Kan men zo leven?]*, Milaan, 2007.

Bovendien merkte de anonieme auteur van de *Brief aan Diognetus* al in de tweede eeuw op dat christenen 'een wonderbaarlijke en, ongetwijfeld paradoxale, levenswijze nastreven' (V, 4). Natuurlijk moeten we toegeven dat we deze 'schat in aarden vaten' dragen (2 Kor 4,7), en dat de geloofwaardigheid van ons persoonlijk en gemeenschap-pelijk getuigenis vaak wordt aangetast door menselijke zwakheid en zonde. Toch is het de Heer die ons altijd weer opricht, zowel als individuen als als gemeenschappen!

Beste vrienden, heb de Kerk altijd lief! Heb de eenheid lief en bewaar haar. Het is de moeite waard om het nogmaals te zeggen: 'Heb de Kerk altijd lief!'. Beste vrienden, heb de eenheid van de 'gemeenschap' lief en bewaar die, waardoor Christus jullie heeft bereikt en jullie tot Zich trekt. Zoals paus Franciscus jullie ter gelegenheid van de honderdste verjaardag van de geboorte van jullie stichter heeft gezegd: 'Ook moeilijke momenten kunnen momenten van genade zijn, zelfs momenten van wedergeboorte. Gemeenschap en Bevrijding is juist geboren in een crisistijd als die van 1968. En later was don Giussani niet bang voor de momenten van overgang en groei van de Fraterniteit, maar ging hij ze aan met evangelische moed, vertrouwend op Christus en in gemeenschap met de Moederkerk.' (Franciscus, *Toespraak tot de leden van Gemeenschap en Bevrijding*, 15 oktober 2022).

Beste vrienden, juist temidden van de omwentelingen van deze epochale verandering, en in een wereld die verscheurd wordt door talrijke crises, kunnen we 'de spirituele smaak' herontdekken van wat het betekent om het Volk van God te zijn, 'verzameld uit elke stam, taal, volk en natie en levend in verschillende contexten en culturen ... nog steeds op pelgrimstocht door de tijd en reeds in gemeenschap met de Kerk van de hemel' (XVIe Gewone Algemene Vergadering van de Bisschoppensynode, *Slotdocument*, 17). De afgelopen jaren hebben we de synodale en missionaire dimensie van het kerk-zijn herontdekt, die ons in de eerste plaats oproept om naar elkaar te leren luisteren. 'De gave van het luisteren is iets wat we, denk ik, allemaal erkennen, maar wat in bepaalde sectoren van de Kerk vaak verloren is gegaan. We moeten blijven ontdekken hoe waardevol het is, te beginnen met het luisteren naar het Woord van God, naar elkaar en naar de wijsheid die we vinden bij mannen en vrouwen, bij leden van de Kerk en ook bij hen die op zoek zijn naar de waarheid, maar die nog geen lid zijn van de Kerk- of misschien nooit - zullen worden' (*Toespraak tot de deelnemers aan het jubileum van de synodale teams en participatieve organen*, 24 oktober 2025).

Dit is een reis die ook vraagt om vernieuwing van elke vereniging en kerkelijke beweging. Ik nodig jullie uit, zowel binnen de Beweging van Gemeenschap en Bevrijding als binnen de particuliere Kerken waartoe ieder van jullie behoort, om deze ervaring

Beste vrienden, heb de eenheid van de 'gemeenschap' lief en bewaar die, waardoor Christus jullie heeft bereikt en jullie tot Zich trekt.

Lenne PP XIV

van samen onderweg zijn aan te gaan. Dit houdt in dat ieder luistert, zich laat veranderen door het geloof van anderen, en dat we samen onder de leiding van de herders nieuwe inzichten onderscheiden, verdere stappen zetten en moedig reageren in gehoorzaamheid aan de Heilige Geest. Synodaliteit is niet de naam van een proces, maar de wezenlijke aard van een volk dat, door vriendschap en ontmoeting met de ander, tot het besef komt dat het alleen aan God toebehoort. Op deze manier wordt gezag omgevormd tot dienstbaarheid, een dienstbaarheid die verschillen eert en de harmonie daartussen bevordert. In deze onrustige tijden vormt een dergelijke levenswijze een waar teken des tijds. Laten we getuigen van het feit dat elk charisma gegeven is voor het algemeen welzijn, dat elke gave toeneemt wanneer deze wordt gedeeld, en dat elke angst overwonnen kan worden: we moeten dit tastbaar, geloofwaardig en aantrekkelijk maken. Jullie zullen weten hoe jullie dit moeten doen, beste vrienden, door in de voetsporen van jullie stichter te treden: door eenheid te bevorderen onder elkaar, met degenen die geroepen zijn om de Beweging te leiden, met de Apostolische Stoel die jullie heeft erkend, en met de Opvolger van Petrus. Moge de Heilige Geest ons de praktijk van de gemeenschap leren. Moge Hij ons liefde daarvoor schenken, waardering ervan en de hoop. En moge die Liefde 'die de zon en de andere sterren beweegt' ons blijven leiden, beste broeders en zusters. Dank jullie.

Dank jullie! Dank je!

Een fundamenteel element van elke christelijke gemeenschap is het gebed. Ik nodig nu iedereen uit om samen met mij het gebed te bidden dat Jezus ons heeft geleerd:

Onze Vader ...

Zegen

Dank jullie, en een gezegende weg toegewenst!

Verklaring van Davide Prosperi na afloop van het bezoek van Leo XIV

De dankbaarheid van onze mensen voor het geschenk dat we op deze buitengewone dag hebben ontvangen is onmetelijk. De woorden van paus Leo XIV hebben ons geraakt als een krachtige en vaderlijke omhelzing.

We zijn vervuld van het verlangen om gehoor te geven aan de ‘historische verantwoordelijkheid’ die hij ons heeft toevertrouwd: getuigen, te beginnen vanuit de opvoeding die we hebben genoten, van de kracht van de liefde van Christus, en het algemeen welzijn bevorderen door een leven dat vriendschap en hoop kan voortbrengen. De Heilige Vader daagt ons uit om ons open te stellen voor de ontmoeting met iedereen: dit is de ‘waarlijk katholieke geest’ waarvan onze Beweging getuigen wil zijn. Het viel ons op dat hij deze uitnodiging in de eerste plaats tot jongeren richtte.

Ik vind de aanwijzingen van paus Leo over het eerbiedigen van diversiteit en het bevorderen van harmonie bijzonder belangrijk. Voor onze Beweging is dit een cruciale aanwijzing: uiteenlopende gevoeligheden en ervaringen zijn geroepen om, elk met hun eigen rijkdom, bij te dragen aan de opbouw van één huis. Daarom moeten we groeien in het naar elkaar luisteren, in vrijheid en in het volgen, in voortdurende harmonie met de herders van de Kerk.

De ontmoeting met de Paus was een groot feest: ze vervult ons met vreugde, sterkt ons op onze weg en vernieuwt ons verantwoordelijkheidsgevoel.

B1

Cinema Room
3

IO RAGA

.leg

Verklaring van Bernhard Scholz na afloop van het bezoek van Leo XIV

We zijn meer dan dankbaar voor het bezoek van de Heilige Vader. Het was een groot feest, vol enthousiasme, dat door iedereen, van kinderen tot ouderen, met grote vreugde werd beleefd en meegemaakt. De boodschap die de Heilige Vader ons heeft meegegeven, zal onze weg tekenen. Maar de ontmoeting zelf heeft onmiddellijk een brede en fascinerende horizon geopend voor onze inzet.

Met spanning hebben we geluisterd naar Zijn woorden over de “grote historische verantwoordelijkheid in dienst van een mensheid die hongert en dorst naar gerechtigheid”. Met nog grotere toewijding zullen we trachten om vooral aan de jonge generaties, Zijn opmerking over te brengen en daarvan te getuigen dat “de toekomst een belofte is en geen bedreiging”. We zullen we direct de uitdaging aangaan zoals de Paus ons heeft aangegeven, en steeds meer “moedige pioniers” worden.

Laten we getuigen van het feit dat elk charisma gegeven is voor het algemeen welzijn, dat elke gave toeneemt wanneer deze wordt gedeeld, en dat elke angst overwonnen kan worden: we moeten dit tastbaar, geloofwaardig en aantrekkelijk maken.

Lenne PP XIV

Afbeeldingen:

© Archief van de Meeting van Rimini

© 2026 Dicasterie voor Communicatie – Libreria Editrice Vaticana voor de tekst van paus Leo XIV

© 2026 Fraterniteit van Gemeenschap en Bevrijding voor de tekst van Davide Prosperi